

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh, India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Studies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Studies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science, Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer, Central Institute of Classical Tamil, Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ்

வைரமுத்து சிறுகதைகளில் உருவமும் செயல்திறனும்
Character and Performance in 'Vairamuthu Short Stories'

ந. சின்னையா (Ref.No:BDU2120632779436/23.10.2024),

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதிநேரம்), தமிழ்த்துறை, மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
 தஞ்சாவூர் -613 005, தமிழ்நாடு, இந்தியா (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

முனைவர் சோ.கண்ணதாசன், ஆய்வு நெறியாளர் - இணைப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
 தமிழ்த்துறை, மன்னர் சரபோசி அரசுக் கல்லூரி (தன்னாட்சி),
 தஞ்சாவூர் -613 005, தமிழ்நாடு, இந்தியா (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)

N. CHINNAIYA (Ref.No.: BDU2120632779436/23.10.2024)

Research Scholar (Part Time), Department of Tamil, Rajah Serfoji Government Arts College (Autonomous),
 Thanjavur-613 005, Tamil Nadu, India (Affiliated to Bharathidasan University)

ORCID: <https://orcid.org/0009-0004-6803-495X>

Dr.S. KANNADASAN, Research Advisor — Associate Professor, Department of Tamil,
 Rajah Serfoji Government Arts College (Autonomous), Thanjavur-613 005, Tamil Nadu, India
 (Affiliated to Bharathidasan University)

<https://orcid.org/0009/0003/3699/8458>

Abstract

The British call fine arts all those industries which are a place of beauty, taste and pleasure and make people happy. Each of these skills can be developed through different types of practice and practice. However, these are usually caused by people with deep mental conflicts. In that way, this research paper examines how poet Vairamuthu's short stories are shaped and performed.

Keywords: Literature, duty of literature, short story-definition, plot/strategy

ஆய்வுச்சுருக்கம்

அழகு, சுவை, ரம்மியம் என்பனவற்றுக்கு இடமாகி மனிதர்கள் மகிழ்ச்சியுறும்படி செய்யும் தொழில்களை எல்லாம் ஆங்கிலேயர்கள் மதுரகலைகள் (Fine Arts) என்று கூறுவர். இக்கலைகள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு விதமான பழக்கத்தின் மேலும் பயிற்சியின் மேலும் ஏற்படக் கூடியது. இருப்பினும் பொதுவாக இவை ஆழ்ந்த மனக் கிளர்ச்சியுடையவர்களால் உருவாக்கக்கூடியது என்பர். அந்த வகையில் கவிஞர் வைரமுத்து தம் சிறுகதைகளில் வடிவமும் செயல்திறனும் எவ்வாறு அமைந்துள்ளன என்பதை இவ் ஆய்வுக்கட்டுரை ஆராய்கிறது. கருவிச்சொற்கள்

திறவுச்சொற்கள்: இலக்கியம், இலக்கியத்தின் கடமை, சிறுகதை-வரையறை, செய்திறன்/உத்தி

முன்னுரை

எழுத்துக்கலை பழக்கத்திற்கு வருவதற்கு ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே சிறுகதை இருந்திருக்க வேண்டும். ஒரு குறிப்பிட்ட படைப்பின் வடிவத்தை அதன் உள்ளடக்கம் மட்டுமே நிர்ணயிப்பதில்லை. அதோடு சேர்த்து பல அம்சங்களும் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு கலை பிறக்கிறது என்றால், மனிதன் தன்னை சுற்றியுள்ள யதார்த்தத்தின் செல்வாக்கில் அனுபவித்துள்ள உணர்ச்சிகளையும் எண்ணங்களையும் தனக்குள் மீண்டும் எழுச்செய்து அவற்றைத் திட்டவாட்டமான உருவங்களில் வெளியிடும்பொழுது கலை பிறக்கிறது. நம்மிடையே வாழும் கலைஞரான வைரமுத்து, “கவிதை — திரைப்படம் — கட்டுரை — தொடர்கதை — நாவல் — தன்வரலாறு என, இலக்கியத்தின் பல துறைகளிலும் பயணித்து, எல்லாவற்றிலும் சாதனைச் சிகரத்தை எட்டியுள்ளவர்” (வைரமுத்து சிறுகதைகள் “பின் அட்டை”) எனத் தினமலர் நாளிதழின் விமரிசினம் இவண் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும், இவர் எழுதிய “40 சிறுகதைகள் உலகச் சிறுகதைகளோடு ஒப்பிடத்தக்கது” என்றும் பாராட்டியுள்ளது. இதன்படி ஆய்வுக் கட்டுரை எழுதுவதற்கு “வரையறுத்துக் கொண்டால்தான் ஆய்வு சிறப்பாக அமையும்” (பொற்கோ, ப.81) என்ற கோட்பாட்டினை ஆய்வாளர் தம் கருத்தில்கொண்டு 5 சிறுகதைகள் மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

இலக்கியம் — விளக்கம்

இலக்கியம் என்பது உண்மையான வாழ்விலிருந்து எதார்த்தமாகப் படைக்கப்படும். அவ்வாறு படைக்கும்பொழுது விழுமிய உணர்வுகளே இடம்பெற வேண்டும் என்பதும்; அந்த நல்லுணர்வுகளே மக்களுடைய நல்வாழ்க்கைக்குப் பயன்பட வேண்டும்; அவர்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வழிகாட்டவேண்டும். “உயர்ந்த எண்ணங்களையும் சிறந்த கொள்கைகளையும் அவை கொண்டிருப்பதோடு கற்பார்தம் மனமாசுற்றி அவர்களை இறவாத இன்ப அன்பில் ஆழ்த்த வேண்டும்” (ப.6) என்று கு.முத்துராசன் விளக்குகின்றார். நவீன இலக்கியம் / புத்திலக்கியம் என்று அழைக்கப்படுவனவற்றுள் ஒன்றான சிறுகதை இலக்கியம் இந்த இன்பத்தினை வழங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனைப் பின்வரும் கூற்று எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

இலக்கியத்தின் கடமை என்ன?

இலக்கியம் என்றால் அது ஒரு குறிக்கோளைக் கொண்டதாக இருக்க வேண்டும் என்பது வெளிப்படை. இந்தக் குறிக்கோள் மனிதனை மனிதப் பண்பு மிக்கவனாக, மனிதனை மனிதனாக வாழ வைக்க உதவும் குறிக்கோளாகவே இருக்க வேண்டும். இதுவே

இலக்கியத்தின் குறிக்கோளும் கடமையும் ஆகும். தமிழக முற்போக்குச் சிந்தனையாளரான தொ.மு.சி.ரகுநாதன் 1999இல் திருநெல்வேலி சதக்கத்துல்லாஹ் அப்பா கல்லூரி வெள்ளிவிழா நிகழ்வில். “மனிதனை மனிதனாக வாழவைக்கும் வாழ்நெறியைக் கண்டறிந்து கூறுவதும், அதற்குத் துணை நிற்பதும்தான் இலக்கியத்தின் பயனும், இலக்கியம் படைக்கும் எழுத்தாளரின் கடமையும் ஆகும்” (ரகுநாதன், ப.80) எனத் தாம் ஆற்றிய உரையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

சிறுகதை - வரையறை

சிறுகதை என்கிற நவீன இலக்கியத் துறையில் தற்காலத் தமிழ் இலக்கிய ஆசிரியர்கள் ஓரளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறார்கள். கணிசமான அளவில் இத்துறையில் ஒரு வளம் காணக்கிடக்கிறது என்று சாதாரணமாக எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்வர். ஆனால், இந்த சிறுகதை வளத்தைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதிலே பலதரப்பட்ட அபிப்பிராயங்கள் நிலவுகின்றன. சிறுகதை என்பது முதலில் கதையாகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்கிற ஒரு அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டு, “ராஜாஜி, சாமிநாதய்யர் போன்றவர்களையும், கல்கி, கி.வா.ஜகந்நாதன் போன்றவர்களையும், புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா., மௌனி போன்ற சிறுகதை ஆசிரியர்களுக்குச் சமமானவர்களாக மதிப்பிட்டுச் சொல்லும் போக்கும் இன்று இருக்கிறது.

இப்படி வரிசை கிரமமாகக் காண்பதானால் முதல் தலைமுறையாக கல்கி, நா.பார்த்தசாரதி, அகிலன் போன்றோரைப்போல பலர் இரண்டாம் தலைமுறை, மூன்றாம் தலைமுறை, நான்காம் தலைமுறை எனப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன. இதனை அடுத்து அமைந்த “இளைய தலைமுறை என்ற பகுப்பில் எம்.ஜி.சுரேஷ் (1953-2017). இந்திரஜித் (1953—), வீ.அரசு (1954—), கோணங்கி (1958—), சோ.தருமன் (1959—), ஜெயமோகன் (1962—). இமையம் (1964—), எஸ்.ராமகிருஷ்ணன் (1966—), பெருமாள் முருகன் (1966—) முதலியோர் இளைய தலைமுறை படைப்பாளர்களாக இன்று திகழ்ந்து வருகின்றனர்” (நித்தியா அறவேந்தன், ப.3) என்று ஆய்ந்து கூறியுள்ளார். இவர்களுள் எம்.ஜி.சுரேஷ் நம்மிடையே இல்லை.

அ.ச.ஞானசம்பந்தன் தன் ‘இலக்கியக் கலை நூலில்’ எட்கர் ஆலன் போர் என்ற அமெரிக்க சிறுகதை ஆசிரியர் கூறியதனைச், “சிறுகதையின் முதல் வாக்கியம் படிப்பவன் கவனத்தை இழுத்துப் பிடிக்க இல்லையாயின் அக்கதை பயனற்றது. பனற்ற ஒரு சொல்லுங்கூடக் கதையில் இடம்பெறுதல் கூடாது!” (ப.368) என்று சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறார். இது தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு வரையறையாகக் கொள்ளலாம். இஃது இன்றைய சிறுகதை ஆசிரியர்கள் என்றென்றும் தம் நினைவில் இருத்துதல் வேண்டும்.

உருவம்/வடிவம்

கலை இலக்கியத் துறையில் உருவ அமைதி என்பது இன்றியமையாததொரு அத்தியாவசிய அம்சம்தான்; உருவ அமைதி இல்லாதது கலையாகவும் இருக்க முடியாது. “உருவம்” என்ற பதத்திற்கு தமிழ்-தமிழ் அகர முதலி வடிவம்; உடல்; அழகு; நிறம்; வேடம்; சிலை; மந்திரவுரு; கூறு; தெய்வத் திருமேனி (ப.168) ஆகிய பொருள்களைத் தருகின்றது. தமிழ் மொழியில் ஒரு சொல்லுக்குப் பலபொருள்கள் உண்டு எனச் சான்றோர் மொழிவர். 1920கள் முதற்கொண்டே சிறுகதையின் உள்ளடக்கம், உருவம் ஆகியவை வளர்ந்துள்ளன. இவற்றில் உருவத்தில் ஏற்பட்ட பல்வேறு போக்குகள் ஏற்பட்டாலும் சிறுகதை இன்றளவும் வளர்முகத் துறையாகவே உள்ளது. கோ.கேசவன் தன் தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் உருவம் எனும் நூலுள், “சிறுகதையின் உள்ளடக்கத்தைத் தேர்ந்தபின் எழுத்தாளனுக்கு வடிவமே முதன்மையாகி விடுகின்றது. உள்ளடக்கத்தோடு வடிவம் பிரிக்க இயலாதவகையில் முழுமையான இணைப்பு கொண்டுள்ளதெனினும், சில கருத்துக்களை / உணர்வுகளை / பிரச்சினைகளை எழுத முடிவு செய்த பின்னர் அவற்றை வெளிப்படுத்தும் முறையே முதன்மை ஆகின்றது 1930களில் தி.ஜி.ரங்கராஜன், புதுமைப்பித்தன் ஆகியோரிடத்தில் காணப்பட்டது. அது தொடங்கி இன்றுவரை பல போக்குகளில் வடிவ அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன” (ப.138) என்று விளக்குகின்றார். ஆசிரியர் வைரமுத்து, என்னை உறுத்தாத எதையும் இந்தச் சிறுகதைத் தொகுப்பில் நான் எழுதவில்லை. “ஒரு மரத்தில் நுழைந்து அதைக் குடைந்து குடைந்து மரத்திசுக்களை வெளித்தள்ளும் ஒரு வண்டுமாதிரி, எனக்குள் விழுந்து என்னை ஊடறுத்து உறங்கவிடாமல் செய்யும் உள்ளடக்கங்களுக்கே உருவம் கொடுத்திருக்கிறேன்” (“சிறுகதையாற்றுப்படை”, ப.12) என்று தம் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இஃது ஆசிரியரின் ஆழ்மன (உண்மை) வெளிப்பாடு ஆகும்.

செய்திறன்/உத்தி (Treatment)

செய்திறன் என்னும் சொல்லுக்கு, கழகத் தமிழ் அகராதி “செய்யும் வகை, செய்யும் திறம்” (ப.488) என்று விளக்குகிறது. வடிவம் உருவாவதற்குக் காரணமாக விளங்குவது உத்தி என்பதாகும். மேலைநாட்டு அறிஞர் மார்க் ஸ்காரர் (Mark Schorer) “Technique as discovery” எனும் கட்டுரையில், “உள்ளடக்கத்திற்கும் (அல்லது அனுபவத்திற்கும்), முயன்று அடையப்பட்ட உள்ளடக்கத்திற்கும் (அல்லது கலைக்கும்) உள்ள வேறுபாடே உத்தி” (மேற்கோள்: மா.இராமலிங்கம், ப.91) எனச் சுட்டிக் காட்டுகிறார். மேலும், இதைத் தொடர்ந்து விளக்கும்போது “நான் உத்தியைப் பற்றிப் பேசினால், அதுவே எல்லாவற்றையும்

பற்றிப் பேசியதாக ஆகிவிடும். உத்தியே, எழுத்தாளனின் அனுபவத்தை அல்லது கதையின் நுவல்பொருளை எழுதும்படி செய்கிறது. நுவல்பொருளை உணர்த்தவும், அதுபற்றிக் கவனிக்கவும் உத்தி ஒன்றே ஏதுவாக அமைகிறது” (மேலது., ப.91) என்றும் அது கண்டு பிடித்தற்கும் பரிசோதனைக்கும் உரியது என்றும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஒரு கலைஞன் தன் எண்ணங்களை எப்படி வெளியிடுகிறோம் என்பதிலேயே முதன்மையான ஆர்வம் காட்ட வேண்டும். வெளியிடும் பொருளைப் பற்றிய ஆர்வம் முதன்மையானதன்று. உத்திகளைக் கையாளுவதில் பேரார்வமும், வடிவத்தைச் சமைப்பதில் பெருங்காதலும் அவனுக்கு இருக்க வேண்டும் என்பர். இஃது கவிஞர் வைரமுத்துவிடம் எவ்வாறு காணக்கிடக்கின்றன என்பது பற்றி பின்வருமாறு விளக்கிக் காட்டப்படுகிறது.

“18. பொய்யெல்லாம் பொய்யல்ல” (பக்.171-179) எனும் கதையில், “என் கதை மோசமானது. துக்கமான அந்தரங்கம் கொண்டது” (ப.171) என்று பாத்திரம் பேசுவதாகக் கதை தொடங்குகிறது. மோகனா கன்னிப்பெண். சூழ்நிலையில் சங்கீரண த்திற்கு ஆட்பட்ட ஒரு செயலை பின்னோக்கு உத்தியில் தந்துள்ளார் ஆசிரியர். சூழ்நிலைக்குக் காரணமானவன் ரங்கராஜன் (ரவிவர்மன்). அன்று பாட்டி திருநள்ளாறு போயிருந்தாள். “காட்டு மிருகத்துக்கு முன் ஆண் பலவீனமானவன்; ஆண் மிருகத்துக்கு முன் பெண் பலவீனமானவள். திமிறும் முயற்சிகள் ஒவ்வொன்றாய்த் தோற்றன; மிருகம் வென்றது.” திரும்பி வந்த பாட்டிக்குத் தெரியாது “அவள் திருநள்ளாற்றில் இருந்தபொழுது சனிஸ்வரன் இங்கே வந்துபோனது” என்பது மோகனா பாத்திர மனஉணர்வினை மிக நுட்பமாகத் தன் கவிதை நடையில் “கன்னிமை என்பது புனிதமல்ல; நேர்மை எனக் காட்சிப்படுத்தியிருக்கிறார் ஆசிரியர்.

17. “மகாதர்மம்” (பக்.163-170) என்ற கதையில் மகா தர்மர் (எழுத்தாளர்), மகள் மட்டுவார்குழலி, கதைப்பித்தன் (எழுத்தாளர் சிஷ்யன்) ஆகிய மூவராவர். இக்கதை கதைப்பித்தன், மகா தர்மர் மகள்மீது காதல் வயப்படும் நிலையினை உருவச் சம்பவங்களில் இயங்கும் பாத்திரங்களின் உத்திக் கதையாகக் கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் கதைப்பித்தனை அறிமுகப்படுத்தும்பொழுது “அவன் ஈடுபட்ட ஓர் அடிதடிதான் அந்த வீட்டுக்கு அவனுக்குக் கதவு திறந்துவிட்டது” (ப.166) என்று தொடங்குகிறார். மகா தர்மர் தலைமையில் சிறுகதை வாசிப்புக்கு ஏற்பாடு செய்திருந்தது சாகித்திய அகாடமி. அதில் வளர்ந்த எழுத்தாளர் மரத்தில் வசிக்கும் மனிதர்கள் தலைப்பில் ஒரு சிறுகதையை வாசிக்க ஆரம்பித்தார்.

“ நிறுத்து என்றான் கதைப்பித்தன்.”

“எழுபதுகளில் மகா தர்மர் குரங்குகளைப் பற்றி எழுதிய ஒரு கதையின் தலைப்பு மரங்களில் வசிக்கும் மனிதர்கள்.” பன்மையை ஒருமையாக்கி விட்டால் உனதாகி விடுமா தலைப்பு? இப்போதே மாற்று” என்று கத்தினான் (ப.167).

“மொழி பொதுவுடைமை” என்றார் எழுத்தாளர். “தலைப்பு தனியுடைமை” என்றான் கதைப்பித்தன். வாக்குவாதம் முற்றியது. மகா தர்மர் தடுத்தும் மேடையேறி எழுத்தாளரைத் தாக்கிவிட்டான் கதைப்பித்தன்.

இந்த உருவகத்திற்குத்தான் ஆசிரியர், எழுத்தாளர் மகாதர்மரின் மகள் மட்டுவார்குழலியை கதைப்பித்தன் விரும்புவதாக நனவோடை உத்தியில் கதை வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

19. “மனிதர்களால் ஆனது வாழ்வு” (பக்.180-187) என்ற கதை ஆஸ்திரேலியா நாட்டில் ஏரிவனம் என்ற பகுதியில் மூத்த குடிமக்கள் தங்கள் ஓய்வு வாழ்க்கையில் ஒதுங்கி வசிக்கும் பகுதியில் வாழ்ந்த மரியாவும் பூனையும் பற்றியது. முதல் கணவனால் துரத்தப்பட்டவள் தன் 19 வயது மகளோடு தனித்துவிடப்பட்டவளின் வாழ்க்கை பற்றியது. தனக்கு 40 வயதில் இரண்டாவதாக வந்த இளங்கணவன் தன் மகளோடு ஓடிப்போய் விடுகிறான். இந்த மனித உறவுகள் வெறுத்தது; அவளுக்கு உலகம் பூனையில் முடிந்தது. தனக்குத் துணையாக மிகவும் அன்புடனும் பாசத்துடனும் வளர்த்த பூனை திடீரென்று இறந்துவிட்டது. இதனை ஆசிரியர், “சடலம் ஒரு தொட்டிலில் கிடந்தது. அதன்மீது ஒரு செர்ரி வெல்வெட் போர்த்தப்பட்டிருந்தது. அந்தத் தொட்டில் ஒரு கண்ணாடிப் பேழையிட்டுக் காற்றுப் புகாவண்ணம் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. மரியா பிறந்தபோது அவளை அவள் தாய் இட்ட தொட்டிலாம் அது.” (ப.182) இதைப்பற்றித்தான் ஆசிரியர் கதையை தொடங்கும்பொழுது “அந்தச் சோகச்செய்தி ஏரிவனம் முழுக்கப் பரபரவென்று பரவிவிட்டது” (ப.180) என்று துக்கச் செய்தியை விளம்புகிறார்.

பூனை இறந்த செய்தி அந்த ஏரிவனம் முழுவதும் பரவியது. அந்தப் பகுதி மக்கள் சற்று நேரத்தில் பூக்களும் பூங்கொத்துக்களுமாய் கொண்டு வந்து நிறைந்தனர். பூனையை அடக்கம் செய்வதற்கு கல்லறைத் தோட்டத்து ஊழியர்கள் அவள் பின்வீட்டுத் தோட்டத்தில் புள்வெளியை சுத்தப் படுத்தினர். அப்பொழுது அங்கு ஆறுக்கு மூன்று என்ற அளவில் நான்கு எல்லைக் கற்கள் நடப்பட்டிருந்தன. அதிலேயே குழியெடுத்தனர். அதில் சடலத்தைத் தொட்டிலோடு குழிக்குள் இறக்கினார்கள். அதுவரைக்கும் பதறாமல் நின்றுருந்த மரியா, “என் செல்லமே போயிட்டியா?” (ப.182) என்று புல்வெளிப் பூக்கொல்லாம் கருகக் கதறினாள்.

தெருவில் வசிக்கும் ஜார்ஜ் கிங்ஸ்டன் தன் மனைவியிடம் “மரியாவைப் போல ஒருத்தியை இந்த ஏரிவனம் பார்த்ததில்லை. இவள்தான் தான் பிறந்த தொட்டிலையும் தனக்கான கல்லறையையும் தான் வளர்த்த பூனைக்குக் கொடுத்தவள்” (பக்.182-183) என்று சொன்னார்.

இக்கதையில் கதைமாந்தர் மரியா வளர்த்த பூனைக்குக் கிடைத்த இறுதிச் சடங்கு மரியாதை, அவள் இறக்கும் போது கிடைக்கவில்லை. ஆசிரியர் “பூனையில் மரணம் கொண்டாடப்படுகிறது; மனிதரின் மரணம் அனாதையாகிறது. ஏரிவனம் எங்கும் இதுதான் பேச்சு.

15. “சிரித்தாலும் கண்ணீர்வரும்” (பக்.145-153) என்ற கதை, இதன்கீழ் கூறப்படும் ஆசிரியர் சொல்லுதல் வகையில் அமைந்துள்ளது. கோ.கேசவன் “கதையின் அமைப்பாக்கம் — அதாவது கதை எழும் முறை — குறித்துக்

1. கதாசிரியர் சொல்லுதல், 2. பாத்திரங்கள் சொல்லுதல், 3. நிகழ்ச்சிகளை அடுக்கிச் சொல்லுதல், 4. உரையாடல் மூலம் சொல்லுதல், 5. எல்லா அம்சங்களும் கலந்து சொல்லுதல்” (ப.25) எனப் பல வகைப்படும் என்கிறார். மேற்படி கதை “கதாசிரியர் சொல்லுதல்” வகையில் இடம் பெற்றுள்ளது.

“சிரிப்பு நடிகர் பட்டாசு பரமேஷ் தன் கடைசி நாட்களை எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்; படுத்த படுக்கையாய்க் கிடக்கிறார் என்ற செய்தி உள்வட்டாரங்களில் கசிந்து கசிந்து என் காதுகளுக்கு வந்தபோது பகீரென்றது எனக்கு; பார்க்க வேண்டும் என்றும் தோன்றிது. நான் பரமேஷின் பரம ரசிகள்.” (ப.145) என்று கதையைத் தொடங்குகிறார் ஆசிரியர். வைரமுத்துவும் பட்டாசு பரமேஷும் (சிரிப்பு நடிகர் நாகேஷ்) இருவரும் திரைப்படத்துறையில் உள்ளவர்கள் என்பது புலப்படச் செய்கிறது. மனித வாழ்க்கையில் “சிரிக்கவே கூடாது என்று சத்தியம் செய்திருந்த ஜென்மங்களின் (மனிதர்களின்) விரதத்தை உடைத்தவர்” (ப.145) என்று புகழ்ந்துரைக்கிறார் ஆசிரியர். இதில் முதல் வகையில் தொடங்கி நான்காம் வகையில் (4.உரையாடல் மூலம் சொல்லுதல்) கதை முழுவதையும் கொண்டு சென்று கதைமாந்தர் உணர்வுகளை ஆசிரியர் தம் நுண்மையறிவினால் மையப்படுத்தி உரையாடல் மூலமே கதையை நிறைவு செய்கிறார். அந்த உரையாடல் வருமாறு:

“வாழ்க்கை பற்றியும் உங்களைப் பற்றியும் எத்தனையோ கேள்வி இருக்கும் மனசுக்குள்ள. அதுவ உங்களத் தூங்கவிடாத கேள்வி எது?”

“சொத்து சேத்தியே . . . சொஸைட்டிய சேத்தியா? இதுதான் நான் அதிகமாகக் கேட்டுக்கிற கேள்வி.” (ப.148) கதைமாந்தர் பட்டாசு பரமேஷின் சமுதாய உணர்வு

வெளிப்படுகிறது. இஃது நிலையில்லாத பொருள் சேர்த்து, மனித உறவுகளை சம்பாதிக்கல என்பதைக் காட்டுகிறது. இது சமூகத்திற்கு அறிவுறுத்துவதாக உள்ளது.

“. . . நல்ல கலைஞன் என்பதற்கும் நல்ல மனிதன் என்பதற்குமான வித்தியாசம் காலம்போன கடைசியில் புரியுது. நீங்க பாக்கத்தான போறீங்க . . .”

“எதை?”

“என் சாவுக்குத் தெரிஞ்சவன் குறைவாகவும் தெரியாதவன் அதிகமாகவும் வரப்போறதை . . .” (ப.152) என்பது உரையாடல் பகுதி. இறுதியில்

“அஞ்சலி செலுத்தும்போதுதான் அவர்சொன்ன உண்மை விளங்கியது.”

“கூடிய சிறு கூட்டத்திலும் அவரை அறிந்தவர்கள் குறைவு; அறியாதவர்கள் அதிகம். பரமேஷ் திர்க்கதரிசிதான்” (ப.153) கதை நிறைவு பெறுகிறது. இக்கதை இரண்டு வகையில் படைக்கப்பட்டுள்ளது மிகவும் எண்ணிப் பார்க்கத்தக்கதாகும்.

துணைநூற் பட்டியல்

இராமலிங்கம், மா., விடுதலைக்கு முன் புதிய தமிழ்ச் சிறுகதைகள், முத்தமிழ்ப் பாசறை, திருச்சிராப்பள்ளி, இரண்டாம் பதிப்பு, 2001. [March Schorer, “Technique as discovery”. 20th Century Literary Criticism. Ed. David Lodge, p.387 — The difference between content, or experience, and achieved content, or art, is technique]

கழகப் புலவர் குழுவினர், கழகத் தமிழ் அகராதி, திருநெல்வேலி தென்னிந்திய சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்., சென்னை, 101வது பதிப்பு, 2017.

கேசவன், கோ., தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் உருவம், அன்னம் (பி) லிட்., சிவகங்கை, முதற் பதிப்பு, 1988.

சண்முகம் பிள்ளை, மு. (தொ.ஆ.), தமிழ்-தமிழ் அகர முதலி, தமிழ்நாடு பாடநூல் மற்றும் கல்வியியல் பணிகள் கழகம், சென்னை, நான்காம் பதிப்பு, 2022.

ஞானசம்பந்தன், அ.ச., இலக்கியக் கலை, முல்லை நிலையம், சென்னை, முதற்பதிப்பு, 2009.

நித்தியா அறவேந்தன், தமிழ்-இந்தி சிறுகதைகளில் சமூகம், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, 2016.

முத்துராசன், கு., இலக்கியக் கொள்கைகளும் இலக்கியத் திறனாய்வும், தேன்தமிழ்ப் பதிப்பகம், சேலம், 1983:6.

ரகுநாதன், தொ.மு.சி. (க.ஆ.), “14. இலக்கியத்தின் கடமை என்ன?”, ப.80. இளசைமணியன் (தொ.ஆ.), இலக்கிய நேர்மை (ரகுநாதன் கட்டுரைகள்), நியூ செஞ்சுரி புக்ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை, 2010:79-87.

வைரமுத்து. வைரமுத்து சிறுகதைகள். சூர்யா லிட்ரேச்சர் (பி) லிட்., சென்னை, பதினாறாம் பதிப்பு — ஜூலை 2024.

References

- Ramalingam, M., *Viduthaikkun Mun Puthiya Tamil Sirukathaikal*, Muthamil Pasarai, Tiruchirappalli, Second Edition, 2001. [March Schorer, “Technique as discovery”. *20th Century Literary Criticism*. Ed. David Lodge, p.387 — *The difference between content, or experience, and achieved content, or art, is technique*].
- Kazhaga Pulavar Kuzhuvinar, *Kazhaga Tamil Agarathi*, Thirunelveli Saiva Siddhantha Noorpathippu Kazhagam Limited, Chennai, 101st Edition, 2017.
- Kesavan, G., *Tamil Sirukathaikalil Uruvam*, Annam (P) Ltd., Sivagangai, First Edition, 1988.
- Shanmugam Pillai, M. (Ed.), *Tamil-Tamil Agara Muthali*, Tamilnadu Paadanool Matrum Kalviyiyal Panigal Kazhagam, Chennai, Fourth Edition, 2022.
- Gnanasambandan, A.S., *Ilakkiya Kalai*, Mullai Nilayam, Chennai, First Edition, 2009.
- Nithya Aravendan, *Tamil-Hindi Sirukathaikalil Samoogam*, New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 2016.
- Muthurasan, K., *Ilakkiya Kolkaikalum Ilakkiya Thiranaivum*, Thentamil Pathippagam, Salem, 1983:6.
- Ragunathan, T.M.C. (A.A.), “14. Ilakkiyathin Kadaimai Enna?”, p.80. Ilasaimaniyan (Ed.), *Ilakkiya Nermai (Ragunathan Katturaikal)*, New Century Book House (P) Ltd., Chennai, 2010:79-87.
- Vairamuthu. *Vairamuthu Sirukathaikal*, Surya Literature (P) Ltd., Chennai, Eleventh Edition — July 2024.

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com